

den offentlige Hospitalsvirksomhed og det lægevidenskabelige Studium her i Landet, befinde sig altsaa, som det her er paavist, i væsentlig samme Tilstand, hvad Beliggenhed og den ydre Indretning angaar, som for hundrede eller mere end hundrede Aar siden. De store Mangler, hvorunder de lide, ere heller ikke omstridte, og Spørgsmaalet har alt i lang Tid kun drejet sig om, hvorvidt Manglerne kunde afhjælpes ved en Ombygning paa Stedet eller kun ved en Flytning af samtlige her nævnte Institutioner. Thi det er stadig fra de paagældende Autoriteters Side, og uden Tvivl med fuld Foje, blevet fastholdt, at disse Institutioner maa ligesom nu vedblive at være knyttede til hverandre, baade for Studiets og for Hospitalsbehandlings Skyld. Denne Nødvendighed vil være indlysende, naar man henser til den nøje Sammenhæng mellem den praktiske og teoretiske Undervisning for de lægevidenskabelige studerende, som er betinget af Studiets Karakter og har faaet et Udtryk i den Ordning, hvorved Overlægepladserne ere knyttede til Stillingen som Universitetslærere; og den er ligeledes begrundet i den Samvirkning, der finder Sted mellem Hospitalet og Fødselsstiftelsen. Der kan saa meget mindre være Anledning til at gaa videre ind paa dette Punkt, som alle de tilstedeværende Forhold, deriblandt ogsaa de økonomiske, tale for, at en eventuel Flytning bør foretages under et for samtlige Anstalters Vedkommende, og denne kan foregaa uden at foraarlage væsentlige Ulemper for nogen enkelt Anstalt.

Det vil være bekendt, at Ministeriet i 1881, efter at det fra flere Sider havde faaet Opfordring dertil, nedsatte en Kommission til Overvejelse af Stiftelsernes Forhold. Denne Kommission kunde vel ikke unblade at erkende Manglerne ved det Bestaaende, men mente at kunne afhjælpe disse ved Forbedring og Udvidelse af de gamle Bygninger, og uagtet den, i alt Fald tilbøielig, indrømmede Hospitalsgrundens uheldige Bessaffenhed, og ligeledes i andre Henseender erkendte de Fordele, der kunde opnaas ved en Flytning, lagde den paa den anden Side saa stor Vægt paa at bevare Stiftelsernes nuværende Beliggenhed, at den i det Hele mente at maatte foretrække en Ombygning paa Stedet for Flytningen. Det maa her erindres, at man dengang ikke havde nogen bestemt Byggegrund i Byens Nærhed til Raadighed. Det lægevidenskabelige Fakultet, i hvilket Meningerne om Sagen paa dette Tidspunkt vare delte, udtalte sig ikke bestemt om det nævnte Alternativ, men sluttede sig dog, hvad Flertallet angik, nærmest til Kommis-

sionen. I lægevidenskabelige Tidsskrifter blev dennes Forslag imidlertid stærkt angrebet, og ligeledes gjorde den kort efter udnævnte Direktør for Hospitalet og Fødselsstiftelsen, Landtingsmand Fischer med stor Styrke gældende, at de af Kommissionen foreslaaede Bygningsforandringer ikke vilde kunne føre til noget tilfredsstillende Resultat, og at de økonomiske Fordele ved at indskrænke sig til en Ombygning vare høist tvivlsomme, især naar man tog i Betragtning, hvor gamle de tilstedeværende Bygninger vare, og hvor let derfor en Omdannelse af dem kunde blive ensbetydende med en mer eller mindre fuldstændig Opførelse fra nyt af. Den samme Opfattelse af Sagen er i fuldt Maal bleven delt af Direktør Fischers Eftermand i Bestyrelsen, Oberst Schøller, som siden sin Tiltrædelse i 1885 uafbrudt har bestæftiget sig med Planen til Stiftelsernes Flytning, og det lægevidenskabelige Fakultet har nu ogsaa i Principet fuldkommen tiltraadt denne Plan, hvad der alene vil fremgaa deraf, at de, som ovenfor nævnt, fordrede Udvidelser og Forbedringer af Hospitalet og de videnskabelige Anstalter, efter hvad Fakultetet udtrykkelig har bemærket, enten slet ikke eller dog kun høist ufuldkomment kunne gennemføres paa Bygningernes nuværende Plads.

Ministeriet har forlængst ikke været i Tvivl om, at ethvert Forsøg paa at forbedre de nuværende Bygninger kun kan føre til en Afhjælpning af enkelte Mangler, men langt fra skabe nogen i længere Tid tilfredsstillende Tilstand, og at en Flytning af Bygningskomplekset er en nødvendig Betingelse for, at Stiftelsernes Formaal og Videnskabens Forordringer kunne ske Fyldest, ligesom at denne Udvej ogsaa i Virkeligheden vil være den mest økonomiske. I sidstnævnte Henseende maa det ikke blot have sig for Øje, at en Forbedring af de gamle Bygninger uden Tvivl kun vilde gøre Fyldest for en kort Tid, saa at nye Bygningsarbejder snart bleve nødvendige, men ogsaa, at Stiftelsernes nuværende Ejendomme ved Kraftlytning ville repræsentere en betydelig Værdi, hvorom nærmere nedenfor. Naarliggaaet maa det dog komme i Betragtning, at det nu er lykkedes uden nogen Udgift at faa Afgang til en tilfredsstillende Byggegrund i passende Nærhed af Byen, saaledes, at de Betæneligheder ved Flytningen, der væsentlig have motiveret Kommissionens Stilling til Sagen, nu kunne betragtes som bortfaldne.

Uden at gaa nærmere ind paa de Forhandlinger med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse og Krigsministeriet, der i For-